

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v pondeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—.

DAN NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Uredništvo in varništvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: petič vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po pust. — Za odgovor je priložiti znakmo. Telefon številka 118.

Grof Berchthold

meseca septembra 1912.

»STATUS QUO«.

Na Balkanu so nastali nemiri... Na Balkanu imamo svoje življenske interese... Mi smo bili, smo, in bomo za to, da se na Balkanu ohrani status quo...

Govor v dun. urad. listu.

Grof Berchthold

meseca oktobra 1912.

»TURČIJA NAPOVE VOJNO«.

Turčija je Srbiji napovedala vojno. Turške čete so pri Vranju že prestopile srbsko mejo. Srbi so se pri Ristovcu umaknili. Grmenje turških topov se sliši v Belgrad.

Poročilo von Kanije.

Grof Berchthold

meseca novembra 1912.

TURČIJA TEPENA«.

Turčija tepena. Srbi so zmagali pri Kumanovu, Skoplju, Velesu, Priplepu in Bitolju. Zmagovita srbska armada gre na Odrin, Prochazka! Pri-zren! Drač, Albanija!

Poročilo listov.

Grof Berchthold

meseca junija 1913.

»BOLGARIJA NAPADE SRBIJO«.

Bolgarija je napadla Srbijo. Bolgarske čete so prestopile brez napovedi Zletovsko reko in so vrgle srbske čete nazaj. Bolgari prodirajo proti Skoplju in Pirotu.

Poročila nem. listov.

Grof Berchthold

meseca julija 1913.

»BOLGARIJA TEPENA«.

Bolgari na celi črti poraženi! Srbske čete so prestopile reko Bregalnico in dosegle sijajne zmage pri Kočani in Štipu. Bolgarska armada beži. Srbi poldejo na Sofijo. Rumunija je prestopila mejo...

Srbski vojak.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad, 3. (16.) jul. 1913.

Kmetijstvo v vojski.

Tu se omejim le na pripombo, da je 96% mož, vzetih v vojno, zemljedeljskega stanu. Iz vojnega stališča se srečavamo tu z dejstvom, ki je prešel že v stanje aksiome, t. i. da so najboljše vojske one, ki izkazujejo največ kohezije in čvrstine, vojske, ki štejejo v svojih vrstah največ poljedelcev. Drugo dejstvo pa provzroča zvišanje te kohezije.

Po neki posebni odredbi zakonodajstva, kmet-lastnik, v slučaju, da se mu finančne razmere poslabšajo ne more izgubiti zemljišča niti biti vržen iz svoje hiše na cesto. Zakon zahteva, da ostane kmet v vsakem slučaju gospodar hiše in določenega dela zemljišča, kakor tudi vseh premožnosti, katere potrebuje za obdelovanje zemlje in prehrano svoje družine. Naj čitatelji sedaj sami razmišljajo o čvrstini tega kompaktnega bloka tisočev in tisočev teh malo-posesednikov, ki branijo svoje pravice in svojo zemljo, fakično in formalno svojo last.

Zgodovina in bodočnost.

Ali poleg vse te ljubezni, katero posveča svoji domovini v njeni sedanjih obliki in stanju, Srb ima še drugo in še močnejšo ljubezen. Integralno vzgojevalna od želja in obžalovanja, je ta ljubezen v resnici vzbudljiv kult, katerega je posvetil v globini svojega srca nekdanji veliki Srbiji, staremu carstvu, ki je padlo na Kosovem, ki je doprineslo Srbiji nesmrtno slavo.

Kajti Srbija ima zgodovino samo od svoje veličine. Pred 700 leti razprostiralo se je veliko srbsko carstvo z ene strani Adrije in Egejskega morja, z druge pa od izvira Savice in Kariolskih gora. Ta ogromna površina objemala je Bosno, Hercegovino, Hrvatsko, Dalmacijo, slovenske dežele... To prostrano carstvo je po dveh stoletjih sijaja doseglo svoj vrhunec koncem 14. stoletja, pod slavnim carjem Dušanom. Zrušena je bila leta 1389, v slavnoznan in krvavi bitki na Kosovem polju pod udarci Turkov in njihovega sultana Murata I.

Ta slavna zgodovina je polna junaških del. Ona je ostala vrezana v srce celega naroda. Imena carjev tega carstva, imena legendarnih junakov, ki so se borili v njihovih neprestanih vojnah, znana so vsakemu Srbu, pa naj pripada temu ali oneu družabnemu sloju.

Ti zgodovinski spomini izgrali so vlogo prvega reda v vzgoji in evolutiji srbskega duha. Po rodbinah, v šolah, na praznovanjih, povsod in vedno se spominjajo slavnega svojega carstva.

Srbski vojak, potem takem, je tip pravega vojaka. On se bori za udeležitev narodnega ideala in zato se bori cela stoletja.

Voina, ki se je izvršila, vojna, ki se vrši, so samo tragične epizode neprestane borbe naroda, ki hoče živeti.

Upajmo, da mora zemlja, ki ima tako plemenit ideal in ki more staviti v službo in v odbrano tega ideala, take ljudi, vspeti in ga uresničiti prej ali slej. — Tako piše Švicar o Srbih. Mars.

Pismo iz Zelene Štajerske.

Pod Pohorjem, 16. jul.

»Sloge« glasila štajerskih konservativcev ni več med živimi. Po osmih letih skromnega življenja je mirno v Gospodu zaspala, gospod urednik oziroma izdajatelj je zagrešil še to napako, da se od svojih čitateljev in naročnikov niti poslovil ni. Je to žalostno izpričevalo za naše konservativce, da kljub temu, da so izdajali svoj list 8 let, mu niso mogli dati življenja zmožne podlage. Iz pogina »Sloga« moramo sklepati samo dvoje. Ali je konservativna smer, kakor jo predstavljajo naši prvaki, sploh obsojena na smrt, ker ne odgovarja več oblikam političnega življenja, kakor jih zahtevajo današnje slovenske gospodarske in kulturne razmere, ali pa so ljudje nezmožni uveljaviti svoje politično prepričanje, si pridobiti somišljenikov in si tako ustvariti podlago za svojo politično stranko.

No, znabiti pa pišemo prehitro nekrolog in zbijamo razne refleksije ob »Sloginem« koncu, ker govori in čuje se, da izide list prenovljen celo povečan pod novim uredništvom. »Slovenec« nam je sporočil že celo imena novih urednikov. Mi rečemo samo toliko: Če bodo dali prvaki denar, vsako leto kakih 10.000 K bo izhajala »Sloga«, tudi naprej, če pa denarja ne dajo, ne bo z listom nič, ker mu še izkušenejši uredniki niso mogli pridobiti tal. Prvaki imajo denar in lahko to storijo, da rešijo vsaj svoj prestiž, če jim že ni za širjenje gospodarske in politične izobrazbe.

med nekim ljudstvom, istotako lahko izvajamo iz pogina »Sloge«, da imajo v modernem političnem življenju pravico do življenja samo stranke s strogo klerikalnim na eni in strogo napredno kulturnim programom na drugi strani in nadalje, da se mora stranka opirati na izvestni gospodarski razred, katerega interese hoče in mora v prvi vrsti zastopati. Tega dejstva pa ljudje, ki so stali za »Sloga« niso hoteli ali niso mogli uvideti in zato so »Slogin« pogin zakrivilili sami s svojim neumevanjem političnega položaja na Slovenskem Štajerskem.

Klerikalni listi bodo z zadovoljstvom kvitirali smrt prvaškega lista, ker je med drugim na Koroščev in Verstovškov naslov mnogokaj resničnega in zanimivega povedal, istotako bo Linhart poskakoval ker se je na tako lahek način iznebil neljubega nasprotnika. Značilno pa je to, da je bila »Sloga« ustanovljena izrecno proti Štajercu, ki je pa morala poginiti v času, ko se na »Štajercu« blestijo črke: 15.000 naročnikov. Seveda tej številki ne smemo verjeti, pa dejstvo je, da »Štajerc« še izhaja »Sloga« pa ni več. Seveda je razloga za to dejstvo čisto enostavna, namreč da nemškutarji dajo denar za svoj list, prvaki pa ga držijo.

Pomudili smo se nekoliko dalje pri »Sloginem« padcu, katerega samega na sebi ni vzeti preveč tragično, le poučen je za nas.

Slovinci dne 10. avgusta vsi na izlet „Slov. sokolske zveze“ povodom proslave 25 letnice novomeškega „Sokola“ v Novomestu!

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

Dober dan, dober večer, z Bogom, adijo... Ali je kako pismo zame?... Tole sem dobila za vas — in tako dalje... Ti tam zadaj boš lahko v miru pestovala svojo punčko in čakala fanta, ki noče, da poveže njegovo ime. Ali ti je pray tako?

Oh, kako ji ne bi bilo?

Ker Teodorja ni bilo doma, ji je Olimpija lahko prepusila začasno njegovo sobo v nekakšnem privesku čigar okno je gledalo na dvorišče. Tam je postavila Marta zibelko poleg svoje postelje — zibelko, ki jo je hotela teta Olimpija plačati na vsak način iz svojega, dasi je Marta ponujala, da jo kupi iz tistih bore par zlatnikov, ki so ji bili še ostali. Toda teta je bila neuklonljiva v svoji velikodušnosti: sama smehljajoča vstreljivost je je bila napram mladi ženski...

In ko jo je vprašala nečakinja vsa zmedena: »Kako naj vam dokazem svojo brezmejno hvaležnost?« Takrat je odgovorila Olimpija: »S tem, da boš imela rada svojo teto.«

Ni pa ji povedala, kar si je mislila sama pri sebi:

»Zdi se mi, da se obeta mali v njeni ljubavni homatiji sijajen konec. Tisto malo, kar mi je povedala, kaže, da mora biti fant bogat in dobre rodbine. Če bi tega ne bilo, ji ne bi dal za teh par tednov poltretji tisoč frankov kar tako, meni nič, tebi nič... In ako se konča vsa reč s poroko — potem mislim, da bodo pri njej radi videli teto Kavaljejevo in ji odpirali vrata na stežaj!«

Ob tej misli je prebledela od zadovoljstva; dasi vratarica pri »Sto norostih«, vendar je bila željna časti in spoštovanja.

Trebalo je negovati srečno Marto, ki postane morda čez noč bogata dama!...

VIII. Priznanje.

Nekaj dni po teh dogodkih — bilo je ravno v soboto, dne 3. septembra, je planil gospod Burginjon kakor burja v vratarično ložo.

Bilo je zjutraj; Olimpija je bila sama. Marta je sedela zadaj, v sobici, in pestovala svojo malo.

»Kaj pa je takšnega?« je vprašala vratarica. »Ves razjarjen ste videti.«

»Kako naj ne bom, ko kupčija ne gre. Včeraj smo izkupili dve desetdeset frankov za limonado vred.«

»Ob petkih je vedno slaba.« »Pa vendar ne tako, tristo vragovi!«

»Ljudje so pač tudi zle volje... Ali je danes kaj slabih novic?«

»Eh, kaj, hudiča! Sploh nobenih ni!... Veš, stara, človek bi vedel rajši ne znam kaj, kakor ždel tu in čakal... čakal, dočim se gode tam okrog Meca in Sedana strašne reči.«

In vprašal je mahoma, brez prehodat:

»Ali se kaj zalagaš?« »Zalagam... s čim?«

»S krompirjem, rižem, fižolom in vsem ostalim — kaj vem, s čim? Vsi delajo to.«

»Ali mislite res, da pride obleganje?«

»Jaz ne mislim ničesar; vidim samo, da leze vse narazen in da gre vse narobe.«

»Teodor pa pravi, da bosta Mak Mahon in Bazen...«

»Teodor je osel! Pravim ti, da dobimo na vrat Pruse, obleganje in še revolucijo povrh!... Re-vo-lu-cija! Ali veš, kaj je to?«

In besno je stekel proti svojemu kabinetu, najbrže, da mu ne bi bilo treba govoriti z očetom Florestanom, ki je ravno odpiral vrata.

Toda Olimpija je bila z režiserjem še bolj domača kakor z gospodarjem. Videla je nečakinja, kako tesnobno je poslušala njen razgovor z Burginjonom in nastavljala ušesa, da izve tudi ona kaj...

Brez okolišev je prišla Olimpija Florestana pod pazduho: »Stopite semkaj!... Odvedla ga je v obednico. Tak kaj je novega?«

Kaj pravijo ljudje? Kaj se godi? Povejte malo moji nečakinja, ki je v takšnih skrbeh.

V teh par dneh je bil Florestan že večkrat pokramljal z Marto in se smehljaj dojenčku s svojimi dolgimi rumenimi zobmi.

»Zmerom ista reč, draga moja,« je dejal dobrodušno in paterično. »Radi bi bili junaki, pa nas pošiljajo samo v mesnico.«

»Torej je bila spet nova bitka?« »Pravijo, da.«

»Kje to?« »Pri Sedanu... Vsi najboljši vojaki, ki so nam še ostali...«

»Ali... ali ste izvedeli nemara številke polkov?«

»Poročajo jih, kaj pa da...« »Morda ste slišali kaj o devetem kirasirskem?...«

»O devetem — kako ne bi! Saj to je vendar tisti, ki je bil uničen pri Rejšofenu!...«

Zdajci pa se je prestrašil: »Ah, mili Bog!... Kaj vam je, gospa — kaj vam je?...«

Komaj da mu je še ostalo časa, da je mogel razprostrti roke in prestreči Marto... Padla je bila v nezavest.

Gospa Kavaljejeva je planila k njej...

»Ah, Bože! Res ji je prišlo slabot...« »Vaš naslanjač... dajte naslanjač, gospa Olimpija!« le klical očče

Florestan ves prestrašen in zmeden, držeč malo venško v naročju...

»Nate ga, tukaj je moj naslanjač...«

Rahlo jo je položil v široki fotelj; njeni udje so bili kakor brez življenja... Nato jo je prijel za roko, gladeč ji jo nežno s svojo starikavo desnico... eh, kakor pač delajo v gledišču!...

Olimpija pa je vprašala, brskaje po bufetu za očetom:

»Kaj ne, zgodilo se je ravno, ko ste ji omenili deveti kirasirski polk?«

»Da, ko sem ji dejal, da je uničen...«

»Zdi se, da mora biti oče njene male pri tem polku...«

»Torej ga ne poznate?«

»Niti njegovega imena mi ni hotela povedati.«

Cez nekaj trenutkov je povzela, nehoče s tišjim glasom:

»Tak je resnica, da so razbili ta polk?«

»Eh, gotovo... saj veste — vse je govorilo o rejšoferskih kirasirjih. A vrnilo se jih je kljub temu nekaj, več kakor polovica...«

In ko je Marta baš takrat odprla svoje velike, preplašene oči, je dodal: »Nikarite se tako vzmemirati, draga moja, zaradi besede, ki jo blekne človek tja v en dan... Him devet kirasirski... Res je, da so ga pognali v naskok tam pri Rejšofenu, toda bogme, tri četrtine vseh skupaj so še žive in zdrave...«

(Dalje.)

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojdi v restavracijo „Tivoli“; tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je tudi vedno sveže pivo in razna pristna vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

je vedno brezplačno na razpolago za veseličarje, shode, predavanja itd. po jako nizki ceni vedno na razpolago.

Vsako jutro že ob 6. uri sveže kuhana kava.

**Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče**
itd.

Kranjska bentoska tvornica Tribuč & Ko. Ljubljana.

Telefon št. 296. Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti. Telefon št. 296.

**Stopnjice, balkoni,
spomeniki,
stavbni okraski**
itd.

ljeno od krvi in možganov. — Tuje se je ustrelil v usta. Kroglja je predrla ustno nebo, zdrobila sitko ter levo temenico in prišla tako zopet na dan. Skozl razbito črepanjo pa je odnesla s seboj tudi precej možganske mase. Tuje se še vedno krepko držal velik revolver v skrčeni roki. Zdelo se je, kakor da je še vedno pri življenju.

Zdravnik in oblastinja.

Bil je poklican takoj zdravnik z zdravniške postaje, ki se nahaja v bližini hotela. Toda zdravnik je spoznal takoj, da ne potrebuje tuje nobene pomoči več. Bil je že mrtev. Zdravnik je izjavil, da je nastopila smrt hipno. Na mesto je prišla tudi komisija.

Pisni.

Policijski ravnatelj Gulin, ki je prišel k samomorilcu kot član komisije, je zagledal na mizi pismo in dopisnico. Zaprto pismo je bilo naslovljeno na italijanskega konzula v Trstu. To pismo je vzela komisija s seboj. Na dopisnici pa je zapisal somorilec, da se je ustrelil pri popolni zavesti in iz proste volje. Napisal je tudi, da se je hotel ustreliti že prejšnji dan, a da se mu je pokvarilo orožje. Moral je tedaj prenesti samomor in nestrastno popraviti orožje. Končno prosi lastnika hotela, naj opusti za nadlegovanje. Zadnji stavek pa se glasi: »Umriem z največjim veseljem.«

Tu je pa ni prav nič omenil na dopisnici o vzroku umora. Morda je povedano to v pismu na konzula. — Občudovanja vredna in grozna pa je ta mirnost in premissljenost samomorilca.

Tukajšnje oblasti so takoj obvestile brzojavno oblast v mestu Ascoli Piceno o samomoru Angelierija. Po sodnem ogledu je bilo prepeljano truplo v mrtvašnico k Sv. Justu.

»Piccolo« in protestni javen shod za obrtno šolstvo na Velikem trgu v Trstu. Od onega dneva, ko je bil objavljen protestni shod za obrtno šolstvo na Velikem trgu, nima miru italijanski židovski list »Piccolo«. Od onega dneva prinaša pod domačo kronicno vsak dan celo kolono dolgih klobasarij. Jezi se v predrznosti pritenpecev — Slovencev, ki ne vedo, da imajo pravico sklicevati javne shode na Velikem trgu samo Italijani in nihče drugi. Zda se jezi na vladu, ki gre Slovence vedno na roko, zda se jezi na Italijane, ki mirno prenašajo taka izzivanja od strani Slovencev. Enkrat piše, da so Italijani miroljuben narod, ki želi vsem pravice, ki jim pritičejo, a dođa strupeno, da Slovenci ne potrebujejo obrtne šole. Gospoda pri »Piccolu«! Z veseljem in obenem z žalostjo vam moramo povedati, da obiskuje italijansko obrtno šolo (ker druge ni) nad polovico slovenskih učencev. In »Piccolo« ima še tako zelen obraz in trdi, da ne potrebujejo Slovenci obrtne šole. Vemo, prav dobro vemo, da bi bili Italijani najrajši, ko bi ne imeli Slovenci sploh nobene šole. Toda Slovenci hrepenijo po šoli. In temu se »Piccolo« čudi. Ali je pozabil »Piccolo«, da si Slovenci sami vzdržujejo svojo slovensko trgovsko šolo v Trstu, za katero bi moralo skrbeti mesto ali pa vlada. Tudi je pozabil »Piccolo«, da obiskuje Ciril-Metodovo šolo pri Sv. Jakobu 1022 takih otrok, ki imajo domovinsko pravico v Trstu. In »Piccolo« pravi, da ne potrebujemo šol. Ali ni to hudobno? »Piccolo« naj bi rajše napisal: V Trstu je 72.000 Slovencev, a so zatirani na vseh koncih in krajih. Vsa ta slovenska masa ima samo ljudske šole v okolici. Vse drugo, kar imajo, so si postavili sami s svojimi lastnimi žulji. Tisti slovenski denar, ki ga plačuje slovenski davkoplačevalci, ima najbrže manjšo vrednost, kakor oni od plačevalcev druge narodnosti v Avstriji. Od vlade nimajo ničesar, čeprav jim gre po vsi pravici. Nemci pa, katerih je v Trstu sedemkrat manj kot Slovencev, imajo vse, kar potrebujejo in tudi to, kar ne potrebujejo. Ker vleče tudi naš italijanski

mestni magistrat slovenske davke v svoje blagajne, bi morali skrbeti zato tudi za Slovence. A tudi mi ne damo Slovence nobenih pravic. V mestu, kjer je toliko Slovencev kot v Ljubljani, jim misimo dali niti ljudske šole. Bodimo pravični in ne posnemajmo Italije, ki je že požrla 40.000 beneških Slovencev in jih še bo — do zadnjega. Dajmo Slovence, kar jim gre, zakaj oni so ravno taki ljudje, kakor mi sami, in morda še malo bolj ukaželjni. Ne blatimo in ne zmerjajmo Slovencev, ampak iščimo prijateljstvo z njimi. — Namesto tega pa rolni »Piccolo« in bijuva neslanosti iz sebe, tako da se nam smilijo njegovi potrpežljivi bralci. Italijanom, pravi »Piccolo«, še ni prišlo nikoli na misel, da bi sklicevali javne shode na trgu v Bazovici ali Lipici (slovenski vasi v tržaški okolici), to pa zato, ker ne maramo izzivati. Tepec, čemu pa bi sklicevali shode v Bazovici? Kadar bodo imeli Italijani potrebo sklicati javen shod, naj ga skličejo kjerkoli. »Tudi misimo še nikdar manifestirati po slovenskih vaseh z zastavami, s petjem, vpitjem itd.«, piše »Piccolo«. Toda čemu naj bi delali vse to? Saj upamo, da Italijani niso popolnoma obnoreli. No, če bi delali Italijani vse to, kar bi jim ukazoval »Piccolo«, bi imel Trst večerni karneval. — In ravno na Velikem trgu. Samo za izzivanje. Vlada itak že pripravlja vse potrebno za slovensko obrtno šolo v Trstu. In še shod sklicujejo. To je tudi nevalečnost do vlade... »Jol, jol! Namestnik je povedal, da so akti za obrtno šolo v najboljšem teku, šele po prepovedi javnega protestnega shoda! In »Piccolo« naj bo prepričan, da, kadar bo namestništvo na trgu v Bazovici (namesto na Velikem trgu v Trstu), bodo sklicevali Slovenci potrebne protestne shode tamkaj. Kadar pa bodo imeli Slovenci vse, kar potrebujejo, in kar imajo že davno Nemci in Italijani, tedaj ne bodo potrebovali sklicevati nikakih protestnih shodov. Comprendi?

Marija Borri. Pod tem naslovom je poročal »Dan« o tatvini, ki se je izvršila v stanovanju Marije Trevisan v ulici Scuole israelitiche. Trevisan je imela namreč tamkaj stanovanje, kamor so hodili po ljubezni hrepeniški parčki. Dne 8. junija je prišla k Trevisanovi tudi Marija Borri, stara trideset let, ki je slovela v njeni mladosti kot krasotica tržaškega mesta. Borri je pripeljala s seboj ljubčeka Jožefa Paierala. Borri je dala Paierlu cigareto, ki je najbrže vsebovala kako opojno snov, zakaj Paierl je takoj zaspal na stolu. Nato pa mu je pobrala Borri vse, kar je imel pri sebi: uro z zlato verižico, vredno 146 kron, zlat prstan z briljantom, vredno 180 kron, stilografsko pero, vredno 24 kron, in 26 kron v denarju. — Ko ga je Borri okradla, ga je odpeljala na cesto. Borri pa je bila retirana in v četrtki je stala pred sodnikom. Z njo pa tudi Trevisanova, kot njena »sotrudnica« pri tatvini. — Borri je tatvino priznala, tajila pa je, da bi bila gosta omanila. Obsojena je bila na šest mesecev ječe. Trevisanova pa je dobila 8 mesecev ječe, čeprav je tajila sodelovanje. Prišli so na površje tudi drugi črni greh, ki jih je imela na vesti. Tisti krčmar, kateri je kupil ukradene dragocenosti od Borrijeve, pride pozneje pred sodnijo.

Izpred sodnije.

Obsojen je bil pred sodiščem v četrtki tudi regnikolo Luigi Casagrande, 53letni stavec, ker je počel nial nesramnosti z deklicami, stariimi od treh do šest let, ki so stanovale v isti hiši. Nesramnež je bil obsojen na 18 mesecev ječe.

Zaradi tatvine je bila obsojena Marija Tedeschi, stara 42 let iz Zare. Pokradla je bila nekaj obleke, nekaj čokolade in bankovec za 20 K. — Tatvino je priznala vsa skesana. Rekla je, da je kradla iz potrebe. Ločena je od svojega moža, ki jo je pretepal ter mora skrbeti sama za svojih šest nedoraslih otrok. Zaslužila je po 17 K na teden, kar pa ni zadostovalo za številno družino. Čeprav se

je prepričala sodnija o njeni revščini in čeprav je sedela obtoženka že mesec dni v preiskovalnem zaporu ter je branil zagovornik na vso moč, je bila vendar občutno kaznovana. Obsojena je bila na tri mesece zapora. Aretirana je bila na zahtevo svoje nekdanje gospodinje služkinja Marija Barzelloni, stara 18 let iz Rovinja. Prišla je bila in je ukradla v njeni odsotnosti bluzo, v vrednosti 70 stotink. — Pred kratkim je poročal »Dan«, da je bil nekdo aretiran v ulici Arcata, ker ni mogel plačati popitega vrčka pive v vrednosti 14 stotink. — Čemu kličejo stražnike! Čudno, Guido Gabriakasič, mesar, stanujoč v ulici Olmo 3, se je nahajal v sredo v gostilni »Pri huzarju« v ulici G. Carducci. Kar naenkrat se začne pripravati z njim neki gost, neznanec, ki je sedel pri isti mizi. Gabriakasič mu je odgovoril, to pa je neznanca tako uželelo, da je potegnil nož in ranil z njim mesarja na obrazu in tudi na očesu. Neznanec je nato zbežal, mesarja pa je odpeljal neki stražnik v bolnišnico, kjer so ga obvezali.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

„Pred novimi časi“.

Belgrad, 19. julija. (Srbski tiskovni urad »Dnevno«.) Vladin organ »Samouprava« piše v članku pod naslovom »Pred novimi časi«, da je priznana resnica, da se v vojnah pokazuje fizična in moralna moč posameznih držav in po teh njihovih močeh se posameznim državam določajo uloge. Rezultati sedanje vojne kazujejo, da je moralna in fizična moč na strani Srbov in Grkov, ker je Bolgarska bila poražena, četudi je njena armada bila številnejša od srbske in grške armade skupaj. Sedaj se imajo urediti razmere na podlagi sedanosti, usvarjene z vojno, zdravi narodni odnošaji, ki bodo odgovarjali pravi fizični in moralni moči narodov na Balkanu.

Veselite imajo resne vzroke pustiti, da se izvrši nova orientacija na realnih normah sorazmerja moči. Zmagovalci v tej vojni bodo znali izkoristiti nauk iz besomučnega bolgarskega napada. Zmagovalci ne bodo zahtevali za sebe hegemonije in ne bodo šli za tem, da absorbirajo tuje etnografske elemente, temveč bodo poskrbeli za zdrav naraven red na Balkanu.

Govoril Sir Edv. Greya in Pichona kot tudi vedenje večine velešil puščajo Balkancem slobodo in čas, da uredijo svoje zadeve. To je znamenje, da lahko upamo, da bo Evropa končno priznala Balkanu slobodo, da sam ureja svoje razmere, a Balkanci bodo pokazali, da to zaupanje zaslužijo. NOVA BOLGARSKA GROZODEJSTVA.

Belgrad, 19. julija. (Srbski tiskovni urad »Dnevno«.) Kakor javljajo iz Skoplja, prihajajo še vedno poročila posameznih povelstev o zverinstvih Bolgarov. Povelnik četrtga bataljona prvega pešpolka javlja, da je bilo na poziciji Kaska najdeno truplo srbskega vojaka, zraven je bil pa kos obleke in krvav zavoj, kar dokazuje, da je bil vojak najprej ranjen. Našlo se je tudi več trupel z iztaknjenimi očmi, drugim je pa bila strgana koža z glav. Vsi so bili najdeni nagl na položajih.

O enakih zverinstvih poročila povelnik podonavskega konjeniškega divizionarja. Vsi srbski ranjenci preko katerih so prešli Bolgari, so bili prebiti s puškarnimi koptilji, ali pa prebodeni z bajoneti. Povelnik 2. pešpolka javlja, da da so našli njegovi vojaki polmrtevga srbskega ranjenca, ki mu je bolgarski oficir zlomil roko nad laktom, bolgarski vojaki so mu pa po naredbi oficirjevi s kamenjem stokili

prste na obeh rokah. Oficir ga je izpraševal potem o srbskih položajih in ko mu vojak, četudi na takih mukah, ni hotel ničesar povedati, je izstrelil oficir naaj dva naboja iz revolverja, potem ga je pa pustil, ker je mislil, da je mrtev!

RUMUNIJA HOČE MIR NA VSEH STRANEH.

Dunaj, 19. julija. Rumunija vstraja prej kot slej na stališču, da je mir na Balkanu mogoč le, če je Bolgarija priprtljena skleniti mir z vsemi nasprotniki, ne samo z enim ali z drugim. Namera bolgarske vojne stranke se ne bo obnesla, ker Rumunija ne opusti svojega načelnega stališča. Doktor Bolgarija tem zahtevam ne ugodil, tako dolgo bo prodirala rumunska armada.

OTROČAJI.

Pariz, 19. julija. Kakor poroča Echo de Paris, se smatra Bolgarija poraženo samo od Rumunije in zato se pogaja samo z Rumunijo z vprašanjem po mirovni pogodbi. S Srbijo in Grčijo se ne pogaja. (!)

BOLGARIJA SE NI PRENEHALA NORETI.

London, 19. julija. Iz Sofije poročajo, da je bolgarska vlada poklicala k orožju vse može do 65 leta. Dunaj, 19. julija. Vojaski krogi hočejo, da se Bolgarija sporazumi s Turčijo in Rumunijo, da dobi proste roke proti Srbom in Grkom, s katerimi pod sedanimi pogoji ne sklene Bolgarija mira. (Bog ve, kdo jo šunta na te pustolovščine?)

RES: SLOVANSKA JE BOLGARIJA.

Pariz, 19. julija. Tu se širi vest, da je Rumunija in Bolgarija za autonomno Macedonijo.

Turška kavalerija pred Drinopoljem. — Turčija se ne ozira na velesile.

Carigrad, 19. julija. Včeraj je trajal ministrski svet do polnoči, ne da bi prišel do sklepov. Vtis je pa, da stoji turška vlada pod vplivom vojne stranke. Turška kavalerija je pred Drinopoljem. Porta se ne ozira na nastope velesil. Intervencija ruskega poslanika brez vpliva.

TURČIJA ODKLONILA BOLGARSKE KONPENZACIJE.

Carigrad, 19. julija. Najnovejša bolgarske predloge, ki ponujajo Turčiji kot odškodnino za njeno nevtiralnost korekturo meje do reke Ergene, je Turčija odklonila.

RUMUNI ZAJELI BOLGARSKO BRIGADO.

Bukarešt, 19. julija. Rumunska kavalerija je zajela celo bolgarsko brigado 9. divizije in osvojila 12 topov.

GRŠKA.

Atene, 19. julija. Na ruško posredovanje ni dala grška vlada nobene odgovora. Vrše se pogajanja med Turčijo in Grčijo. Radl Gevgelija in Bitolja postaja razmerje med Grško in Srbijo kalnejše.

SRBI PRODRAJO.

Belgrad, 19. julija. Srbi prodirajo od Krive Palanke proti Čustendilu. Bolgarske čete se povsod umikajo.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Mizarskega vajenca sprejme takoj tvrdka Zorman & Skafar, Ljubljana, Prečna ul. 4.

Stanovanje z dvema sobama in kuhinjo se odda takoj ali pozneje. Gosposka ulica 5, III. nad., desno. 654-1

KORESPONDENCA.

Milada se prosi, da dvigne pisma. Spr. 659-1

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Inserent »Pisarniška moč« naj blagovoli dvigniti oferte v »Prvi anončni pisarni«.

Brivnica

dobro vpeljana, se radi vojaštva ceno proda. Josip Petrič, brivec, Domžale.

PAFF faff
šivalni stroji
priznani najboljši
10 letna garancija.
Ign. Vok,
Ljubljana, Sodna
ulica šte. 7.
Ceniki zastoj in poštnine prosto.

Deklica

stara 14 let z nekaj šolskega obrazbe, ki ima veselje do trgovine se sprejme kot učenka pri Zdravko Kranjc, Kranj trgovina delikates, špecerije in deželnih pridelkov.

Radi opustitve

prodajam pod nakupno ceno krasne obleke za gospode in dečke, blago preproge, zastore, zavese in drugo.

R. Kollmann
Sodna ulica št. 4, III. nadstr.

Kdor hoče imeti res zanesljivo in trpežno uro, fino izdelane verižice, prstane l. t. d. naj ne prezre trvdike
Ivan Ravnihar, urar
Ljubljana, sv. Petra c. 4.

Dobro idoča trgovina

z mešanim blagom in deželnimi pridelki ter gostilna za okrajno cesto, z njivo, travnikom, zelenjadnim, sadonosnim in senčnim vrtom, edina sredi velike vasi, oddaljeno dve minuti od kolodvora in 10 minut od velikega premogokopa se pod ugodnimi pogoji proda. Gotovine je treba 8 do 10.000 K. Naslov v »Prvi anončni pisarni«.

Akviziterje

sprejme pod najugodnejšimi pogoji za varovalnico. Ponudbe pod „Sijajna bodočnost“ na „Prvo anončno pisarno“.

Martin Kralj

čevljar in izdelovatelj gornjih delov v Ljubljani, Wolfova ulica 12.

Priporoča se slavnemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela, katera izvršuje hitro, točno in solidno.

Florian

Ta pa je za me!
Ker se samo z njim krepcam,
Vedno zdrav želod'c imam!

Varujte se ponaredb!

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od Rastlinske destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Za birmo!

Dolžnost vsakega zavednega botra in botre je, da se posluži v edini slovenski urarni in zlatarni

Alojzija Povha, Trst
ulica del Rivo šte. 26 (Sv. Jakob).
Cene nizke. Bogata izbira.

Velika zaloga čevljev
domaćega in tujega izdelka.
Naročila se sprejemajo po meri. — Prva delavnica za popravo čevljev. Priznana dobra in točna izvršitev. Solidne cene! Velika zaloga Berson in Palma podpetnikov.
M. TREBAR, Ljubljana
Sv. Petra cesta šte. 6.

Vsi ljudje
ki hrepene po dobrem in cenem zajutreku, južini, pivu ali vinu
se zateko
od blizu in daleč
v gostilno
ki se nahaja v krasni legi ter zdravem zraku
na Drenik - ovem vrhu
kjer se postreže tudi z raznovrstnimi mrzlimi jedili.

Christofov zasebni učni zavod

v Ljubljani
vpišuje ves mesec julij in september 1913 vsak dan od 12.—3. ure popoldne v Sodni ulici št. 2, I. nadstr.

P. n.
Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da sem kot večletni poslovodja tvrdke M. Trebar otvoril samostojno čevljarsko obrt. Priporočam se sl. občinstvu za izdelavo novih čevljev, kakor tudi popravila. Solidne cene, dober izdelek.
Andrej Zaplotnik,
Kolodvorska ulica 27, v hiši gost. pri Kovaču.

Danes pojedemo vsi na Glince-Vič kjer je velik
KONCERT
na prostornem vrtu
pri „Travnu“.
Začetek ob 4. uri popoldan.
Pri neugodnem vremenu se vrši koncert v prostornem salonu.
Vijudno se priporoča
J. Traun.

Ne zamudite prilike! Pazite na naslov!
K 1000
in še več na leto
zasluž lahko vsak restavrater, kateri si nabavi iz moje velike tovarniške zaloge (edine na Kranjskem)
najnovejši in moderni, samigrajoči
PIANINO
z navijanjem na pero, brez elektrike, na katerega se tudi lahko z rokami igra.
Po dogovoru postavim sam, vsakemu imejtelju restavracije, gostilne ali kavarne, poljubno modern gramofon, ali godbeni avtomat, tudi zgoraj omenjeni glasovir (pianino) brezplačno v njegove prostore, kateri stroj se potem izplačuje sam z vmetanim denarjem ali pa plačam od tega denarja odstotke;
Gramofon atelje
A. Rasberger, Ljubljana
Sodna ulica šte. 5.
10.000 plošč vedno v zalogi. — Peresa in posamezna dela. — Vsakovrstne igle. — Lastna delavnica za popravila vseh vrst avtomatovni gramofonov.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Od dobrega najboljše! je še vedno izvorni
Singerjev šivalni stroj

Dobl se samo v naših prodajalnah s takim izveskom in s to varstveno znamko Ljubljana, Sv. Petra cesta 4, Novo mesto, hiša Markne Bergman; — Kranj, Glavni trg 119; — Kočevje, Glavni trg 79, all pa po naših potnikih.

Ne glede na vrednost blaga
dajem panama slamnike, ki so preje stali 12—14 K za 6 K
spalne obleke 13—16 7 .
bele obleke zadnje nov. 40—50 14 .
prašne plašče 18—20 10 .
Dalje velika zaloga pralnih oblek za gospode in otroke po najnižjih cenah.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

„Zdravnik želodca“
je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravnih rastlin, kateri izborna upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost likerja je
Zdravnik želodca.

E s-Ka
E s-Ka
E s-Ka
E s-Ka

Prvovrstna in najboljša kolesa sedanosti.

A dler
A dler
A dler
A dler

Specialna trgovina s kolesi in deli
Ana Gorec, Ljubljana
Marije Terezije cesta 14 (Novi svet, naspr. Kolizeja).
Zahtevajte cenik. Rabljena kolesa od 25 K naprej, Izposojevanje koles.

V poslovalnici c. kr. avstr. razredne loterije
Ljubljana, Kongresni trg šte. 8
trgovina s papirjem, knjigami, umetninami in muzikalijami

KAROL TILL

se sprejemajo predznamenbe za srečke ter se od avgusta dalje prodajajo srečke za prvo žrebanje.

Išče se
l o k a l
za prodajo vina v Ljubljani in sicer takoj ali za september. S koncesijo prednost. Ponudbo z navedbo najemnine pod I. A. 17 na „Prvo anončno pis.“.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 1,000.000.
K 8,000.000.
Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 3/4 %

Delniška družba pivovarne „UNION“
v Spodnji Šiški pri Ljubljani
Telefon šte. 58. priporoča - - marčno, dvojno marčno in izvozno pivo v sodčkih in steklenicah.